

Stanoviště 10 – jiskra

Račte prosím druhou obálku otevřítí...

Vedlejší šifra 5:

Q^{mm} s | s m | m | o m | s m | m o o | b | b | o | b | s | o | b m | o m m | s m | m s | m s | b m | s | m | m | m | m | m | m | m o o | b |

Nalézám tento sešit po vojně. Již vidím, že mi nadšení o pravidelném psaní příliš dlouho nevydrželo. Bylo by však co psátí. Ach, jak ten čas letí! Žádná rolnička na vlásku tikání jeho nezpomalí!

Tedy alespoň stručně. Na vojně byly krušné první týdny. Kaprálové dřeli z nás kůži a jen po německu ordýrovali. Z Terezína převeleli nás pak do Gratzu, Štýrského Hradce, k pravidelné posádce. Tam jsem se seznámil s mnoha vojáky jiných slovanských národností, co jich v monarchii je. Slovinci jsou v Gratzu jako doma, se Slovánky jsem si rozuměl každé slovo. Polákům jest rozumětí hůře, ale i tak jsme všichni bratři. Však i má prababička byla prý Polka. Moje postavení u pluku bylo špatné, protože nejsem vyznání katolického a z lože manželského. Brzo ale naznali, že vládnou strojům, a tak jsem po zbytek služby werkzeugem rozličným seřizoval gewehry a velocipedy. Na konec k šifrantům mně nařídili, že umím s mlnem a s geráty elektrickými.

A pak je tu ještě Evženie. Tichý to kvítek, rosa z Karlína. Několik měsíců jsme si dopisovali, ale pak pošta její přestala chodit. Časem jsem pochopil, že se má naděje v ní sklámala. Ach, proč jsem se jen již před svým anwerbungem nevyslovil? Nyní již zajisté proudána jest a v očekávání.